

AIPA nagrade - utemeljitve nagrad (podelitev 24. 5. 2024)

nagrada Žarka Lužnika (za izjemno študijsko delo)

strokovna žirija: Špela Čadež, režiserka in animatorica, Darko Herič, direktor fotografije, Urša Menart, režiserka in scenaristka, Metod Pevec, režiser in scenarist

Lun Sevnik za film *Morje med nama*

Lun Sevnik je že s prvim študijskim filmom *Voyage, Voyage* nakazal izjemen in izviren avtorski profil. V drugem, kratkem igranem filmu *Igra*, se je suvereno soočil z eno najtežjih tem: samomorom. Zgodbo je drzno, vendar hkrati režijsko izjemno preiščeno vodil med virtualno potvorjenostjo življenja mladih in dejansko generacijsko izpraznjenostjo.

Odlika njegovega magistrskega filma *Morje med nama* je v prvi vrsti avtorski pogum, ki si upa večinski del zgodbe potopiti v suspenz, dobesedno pod morsko globino, na plitvini vidnega ostanejo: neprijeten okus in komaj vidni ostanki zgodbe, ki bodo šli z gledalcem domov, na pot, da jih premisli in pri svetlobi dneva še enkrat doživi.

nagrade najsvetlejše zvezde oriona

strokovna žirija: Miša Molk, novinarka in TV voditeljica (predsednica žirije), mag. Nataša Briški, novinarka in urednica Metine liste, Semira Kentrič, vizualna ustvarjalka in avtorica grafičnih romanov, izr. prof. dr. Dan Podjed, antropolog

najsvetlejša zvezda oriona: Mojca Funkl za vlogo v seriji *V imenu ljudstva 3*

Pogosto se v lokalu vse izve. Šmuc bar je le eden od njih, kjer pa jo gost tudi faše; malo med rebra, pa višje in nižje, ni, da ni. Še zbrca ga lastnica. Napačnega sicer, ampak še dobro, da se ona pojavi, ker zgodbo tudi razplete. Z odlično igro in močno navzočnostjo to opravi izjemna gledališka in filmska igralka Mojca Funkl.

V tej epizodi je kot prijateljica zaupanja vredna, čuteča in predana, ko se je treba lotiti problema, pa brez zadržkov, ostra in pogumna. Njen jezik je jasen in odločen, pogled in mimika tako zelo pristna, da bi si jo zaželel v vsakem lokalu. Ko izbruhne jeza, pa samo pejmo. Odlično se loti obiskovalca, verbalno in fizično in s tem pokaže zavzetost pri reševanju boleče zagate, v kateri se je znašla njena prijateljica. Pokaže pa tudi izjemno igro, jezikovno in fizično. Zaplet se tu za nekaj časa zadrži, potem ga pa z vso zagnanostjo reši.

Vse bolj nepogrešljiva tudi v televizijskih serijah: Mojca Funkl!

najsvetlejša zvezda oriona: Gaj Črnič za vlogo v filmu *Kapa*

Gaj Črnič, v vlogi sirote Erika, nas takoj nagovori, da mu bomo stali ob strani; da bomo navijali zanj. On sicer ne potrebuje nikogar, ki bi ga branil, ker ima v sebi dovolj moči in volje, da bo poiskal in tudi

razumel izgubljen. Pa še kapa, ta njegova povezanost z mamo, ga kot ščit varuje pred zlobnimi varovanci v domu. Kapa mu nudi toplo zavetje, ne le pred mrazom, ampak pod njo hrani tudi najlepše spomine na družino, ki svoje vloge ni zmogla speljati.

Gaj odlično odigra Erikovo zataknjenost v družbi. Pod kapo najprej skriva žalosten in zaskrbljen pogled. Dobro ve, da je stisnjen v kot in zato poišče rešitev. Potep, božična avantura je dobra izbira. In ko kapo sname in jo podari Lučki, ki jo zebe, vidimo v Eriku tudi toplino, nasmeh in Gajevo lahko preobrazbo v igri.

Kapo dol Gaj Črnič!

najsvetlejša zvezda oriona: Kaja Podreberšek za vlogo v filmu Kapa

Namrščena, tmasta mala razvajenka, ki ji nič ni prav, ki samo zahteva in pričakuje, da bo vse po njenem. To je Lučka, ki jo na videz varno, sicer pa tudi premožno družinsko okolje skuša obvarovati vsega hudega.

Kaja Podreberšek jo zelo nazorno upodobi. Njena odsotnost čustvovanja, njen prezir do drugačnosti sta tako zelo pristno odigrani, da bi jo malo stresli za ramena in rekli, ej, dost je tvoje samopašnosti. Erika, sirote, nikakor ne sprejme, straši ga, podcenjuje. Ampak, ja... Ona se boji teme. Ona se boji vsega, kar je izven udobnega, zglancanega domovanja.

Očala so njen zaščitni znak, skozi katera rine prezir do vsega, kar je drugačno, manj lepo in manj pričakovano. Ko se potepe z Erikom po skrivnostnih ulicah, kjer se valjajo prazne piksne in se sprehodita tudi kakšna miš in podgana, se Lučka prvič tudi za res čudi.

In ko z Erikom iščeta Božička, tisto skrivnostno bitje, se tudi čisto iskreno prvič nasmeje.

Kaja, super si!

nagrade butnskala

strokovna žirija: Miša Molk, novinarka in TV voditeljica (predsednica žirije), mag. Nataša Briški, novinarka in urednica Metine liste, Semira Kentrić, vizualna ustvarjalka in avtorica grafičnih romanov, izr. prof. dr. Dan Podjed, antropolog

butnskala: Miha Vipotnik za dokumentarno-igrani film Pošvedrani klavir

V "Pošvedranem klavirju" Miha Vipotnik mojstrsko raziskuje slovensko zgodovino in kulturo, vrtinec časa, ki povezuje preteklost z našo sedanostjo. Film se odvija kot raziskovanje izgube, spomina in preobrazbe skozi prizmo zapuščenega klavirja Bösendorferja v kotu Studia 1 Radia Slovenija, ki v sebi nosi zgodbe, večje od njegovih črnih in belih tipk. V središču njegovega vizualnega in zvočnega vrtinca stoji Ciril Horjak, alias dr. Horowitz, čigar radijska prisotnost in interakcija z občinstvom dodajata filmu organsko dinamiko in sočutno raziskovanje. Horjakova sposobnost, da vpleta poslušalce v zgodbo, poudarja kolektivni spomin in pomen, ki ga nosi stari klavir, ter hkrati izpostavlja moč zgodbe in pripovedovanja. "Pošvedrani klavir" presega tradicionalne dokumentarne meje, je dokaz, da so lahko stari predmeti portal v razumevanje naše skupne preteklosti in pričevalci sprememb, ki oblikujejo sodobni svet. Preko te umetnine Vipotnik ne le ohranja, ampak tudi nadgrajuje zgodbo o klavirju, ki je postal simbol več kot le svoje fizične prisotnosti; postal je zgodba o izgubi, najdbi in neskončni možnosti pripovedi.

butnskala: Janez Burger za igrani film *Opazovanje*

Na začetku je bila tema, natrgana s kriki nasilja in jasnim klicem na pomoč. Vsi so ga slišali, a nihče ni pritekel. Nočni napad pred domačim pragom in utopljeni begunci v Sredozemlju so postali del iste, prek zaslonov opazovane (ne)resničnosti. Vseprisotnosti zla ne zmoremo več mikrolocirati, zato tudi ne znamo odgovorno ukrepati. Odsotnost aktivnega moralnega delovanja nas peha v izgubo smisla nasploh, pri čemer s pasivno držo opazovalcev gladimo svoj utrip vse tja do ravne črte. In na koncu je spet le še tema, v katero penetrira zvok rešilca, ki tokrat prihaja po – nas?

Film *Opazovanje* je brutalno luciden prerez postutopičnega razkroja skupnosti, v katerem smiselnosti preživetja drugih ne opazimo niti takrat, ko je ogroženo že naše lastno.

butnskala: Ivana Novak za oddajo *Televizorka*

Televizor je v visokotehnološkem svetu, ki ga obvladujejo omrežja in pametni telefoni, videti kot arhaična, zaprašena naprava. Ta je bila nekdanje središče doma, danes pa je njegovo mesto pogosto kar v kleti, med ropotijo. Oddaja *Televizorka* je storila, kar se je zdelo skoraj nemogoče: s televizorja je odpihnila prah in postavila gledanje televizijskega programa v sodoben kontekst, v katerem tudi starejši filmi, serije in dokumentarci dobijo svežo podobo. *Televizorka* pa tudi vsebinsko ne običi v preteklosti, temveč odpira sveže teme in se med drugim sprašuje, kako bo umetna inteligenca spremenila svet in kam nas vodi podivjani kapitalizem, ki se preobraža v vse bolj čudne in nehumane različice.

Oddaja tudi filme in prizore, pri katerih bi se gledalci brez vodstva počutili nelagodno ali celo razčlovečeno, prikaže s humanega zornega kota. *Televizorka* ima človeški, prijeten obraz tako zaradi avtorice in voditeljice Ivane Novak kot tudi zaradi spretno izbranih gostij in gostov, ki znajo predvajane vsebine predstaviti na privlačen, prijeten in zabaven način – a vedno tudi poglobljeno in prav nič plehko.

Zaradi *Televizorke* televizorji spet sijejo pozno v noč, z njimi pa sije tudi oddaja in njeni ustvarjalci.

Več informacij:

AIPA, k.o.

info@aipa.si

+ 386 1 755 62 19

www.aipa.si